

Cestovní rubrika

Adéla Axmannová

Mauricius

Pro tohle číslo jsem opětovaně vybrala jedno z dalších krásných míst na této planetě a to Mauricius. Mauricius je překrásný ostrovní turisty navštěvovaný stát, který leží v Indickém oceánu. O 900 kilometrů dál se nachází všemi známý Madagaskar. Mauricius má rozlohu 2040 km² a žije zde něco kolem 1 230 602 obyvatel, ale neustále je zde mnohem více lidí, a to turistů. Mluví se zde anglicky, francouzsky, hindsky a kreolsky, což z Mauricia dělá jeden z multikulturních států. Na Mauricius jezdí nábožensky založení lidé, jelikož se zde vyskytuje snad každé náboženství. Tento ostrov nabízí pláže s jemným zlatým a bílým pískem, čistě průzračnou vodu, pralesy a vodopády. Díky krásné chráněné přírodě tu najdeme i spoustu opic, ryb i ptactva, což láká miliony milovníků zvířat. V této zemi nenajdeme spoustu památek, a tak nám bude muset stačit historické muzeum v Mahíbourgu, kde se naučíme něco o historii ostrova. Mimo jedno velké muzeum zde najdeme i botanické zahrady a vulkanický přírodní úkaz Chamarel. Spousta lidí sem nejezdí za památkami, nýbrž kvůli rumu a odpočinku na pláži.

Lyžařský kurz na Lipové

Kateřina Chmelařová

Na lyžařském kurzu mě nejvíce pobavilo to, když nám Ali s Paťou v úterní podvečer dali za úkol natočit reportáže. Byli jsme rozděleni do dvou skupin a každá skupina měla natočit pět reportáží. Měli jsme to stihnout zhruba za dvě hodiny. No, s naší skupinou to vážně nešlo, protože jsme jednu reportáž točili asi dvacet až třicet minut, jelikož jsme se furt smáli. Byla tam opravdu zábava. Jednu reportáž jsme nějak nestihli, tak nám Ali poradil, ať místo toho natočíme reklamu. Donutili jsme Báru Mikuličkovou, aby si oblékla oranžové plavky, které byly součástí kostýmů a povedla se nám suprová reklama. Ali, Paťa a ještě jeden instruktor Ondra ke každé reportáži dotočili úvod, vše sestříhali a ve středu večer jsme si to pustili.

Denisa Talpová

Od malička žiju na horách v Jeseníkách a sjezdovky mám, co kamenem dohodím. Jednu dobu byli dokonce moji rodiče spolumajitelé vleku. Takže na všechny vleky v okolí můžu jít téměř zadarmo. Zčásti mě to mrzí, že jsem nejela. Byly by to hezké vzpomínky, ale i ve škole to bylo fajn.

Marta Matějčíková

Přijela jsem. Spadla jsem. Ruku zranila jsem. Odjela jsem.

Bára Mikuličková

Můj asi nejlepší zážitek byl ten, když jsme zapomněli Aničku na svahu. Bylo to na začátku pobytu. Všichni už byli unavení, tak jsme se odebrali na skibus. Když jsme dojeli na chatu, zjistili jsme, že nám chybí Anička. Nakonec taky přijela a byla hodně naštvaná. A já taky, protože měla půjčenou moji čepici a mně byla zima.

Kateřina Bíla (spolu s Martou Matějčíkovou)

Za sedmero horami a za sedmero řekami v Rakouském království sněhu a kopců se po sněhu klouzala čtrnáctiletá dívka a užívala si panoramatu. Když najednou „BUM!!“ zajela lyží do kopky sněhu a svět se doslova obrátil. Obracel se dál a dál a dál, až najednou křup! To byla bolest! To bylo trápení. Pohnouti se nemohla ani vstáti. „Co teď?“ řekla si. Zpoza kopečku se objevil strýček a po něm na svém motorovém oři záchranná služba. Život už nikdy nebyl stejný, byla to zlomená klíční kost. – Na lyžák nejela

Testovní horečka

Jana Císařová

Letošní lyžák byl řekněme velice zajímavý. Lyžovalo se úžasně, až na těch pár modřinek a natáhlých svalů tohle odvětví hodnotím téměř dokonale. Teď se ale podívejme na zbytek mého zážitku. Přijeli jsme na chatu a byla tam pomalu větší zima než venku. Tak jsem si říkala, že snad aspoň to jídlo bude OK, ale to jsem se šeredně spletla. Po čas lyžáku jsem skoro neměla co jíst. Jakmile jsem snědla zásoby z domu, byla jsem odkázaná na koblih na snídani a svačiny jsme nedostávali. Už jsem myslela, že to prostředí nemůže být horší, když jednoho dne v noci začalo foukat. Měly jsme se spolubydlící pocít, že nám vítr vybijí okna. Zdmi profukovalo, tak jsme byli ráno celé ztuhlé. Jediné, co se mi z prostředí líbilo, byla příjemná a zábavná atmosféra a hlavně lidé kolem mě. I přes všechno tuhle akci hodnotím kladně.

Kateřina Grohmanová

Nejlepší zážitek z lyžáku. Když přišla paní ředitelka zkontrolovat, jestli jsme na svých pokojích a začala Aničce říkat, že nepatří na svůj pokoj a začala ji vyhánět pryč.

Žaneta Spurná

První ze zážitků byl asi první večer, kdy jsme se dozvěděli, že budeme točit reportáže, jakoby do naší smyšlené televize. Všichni jsme byli podle mého názoru nejen udivení, ale také plni očekávání z toho, jak to bude probíhat. Další den jsme, již podruhé na lyžáku, vyjeli na svah. Pokaždé jsme tam byli navlečení do oteplováků a několika dalších vrstev oblečení, což pro mě jako pro úplného začátečníka, který není na zimní sporty zvyklý, bylo velmi zajímavé, a tudíž se to dá mezi zážitky započítat. Třetí den, tedy ve středu, jsme se na svah vydali jen dopoledne, odpoledne jsme měli čas na přípravu našich reportáží, které byly velmi zábavné, protože jsme si směli vypůjčit nejrůznější kostýmy, paruky, rekvizity a mnoho dalšího.

Tomáš Holcner

Začalo to obědem, byla to lahodná rajská omáčka, zhruba o hodinu později se mi udělalo špatně. Říkám si, že nejsem z cukru a zvládnu jít na svah. Asi po dvou hodinách jsem jel na pomě a pozvracel jsem se. Bylo to strašně červené, vypadalo to jako krev. Bylo to tak moc červené, že to nešlo rozjet ani rolbou, tak jsme kolem toho jezdili celý lyžařský kurz.

Rozhovor s Mgr. Jitkou Machovou

Adéla Axmannová

Učitelé mohou být občas vnímáni jako naši nepřátelé. Někteří možná jsou, někteří ale naopak ne. V této rubrice vám zkusím přiblížit, že i oni byli dříve jako my. Možná v některých věcech ještě stále jsou. Na naší škole máme hned několik adeptů pro tento rozhovor. Na podruhé tu máme s paní učitelkou Jitkou Machovou! :)

1. Chtěla jste být vždy učitelkou? Jestli ano, tak proč?

Učitelka byla vždy jedna z možností. Na střední škole jsem chtěla být ještě lékárnicí. Učitelkou jsem se chtěla stát, protože jsem obdivovala svoje učitele a učitelky na škole. Je to smysluplná práce.

2. Vysněné povolání v dětství?

V dětství jsem chtěla být kuchařka.

3. Co vás na učitelství baví? A co naopak ne?

Připadá mi, že mám svobodu v tom, jak budu učit. Látku můžu říct, jak chci a to se mi na tom líbí. Líbí se mi, že do procesu učení vstupuje také někdo další - studenti. Díky studentům vidím potom některé věci jinak.

4. Nejméně oblíbený předmět ve škole? Nejvíce oblíbený předmět ve škole?

Ve škole jsem neměla ráda asi pracovní činnosti. Nešlo mi řezání pilkou. Nejvíce jsem měla ráda předměty podle toho, jaký učitel je učil. Záviselo to na nich. Čeština to vždy kupodivu nebyla.

5. Co učíte nejraději a proč?

Nejraději učím věci, které mi moc nejdu, protože se na ně musím připravit. Líbí se mi také učit sloh (považuji ho za jednu z mála tvůrčích prací v češtině).

6. Jaký by měl být podle Vás správný učitel?

Měl by být spravedlivý a měl by mít rád školu, školní prostředí, studenty a předmět, který učí. Měl by nad svou prací uvažovat.

7. Koníčky ve volném čase?

Mám ráda badminton, turistiku a chození po památkách a také čtení. Nemám jeden oblíbený žánr, ale ráda čtu i fantasy a trillery. Mají rychlý spád.

8. Nejoblíbenější jídlo?

Asi řízek s bramborovou kaší. Vařím ráda a jsem ráda, když mě někdo pochválí.

9. Kde se vidíte tak za 10 let?

Stále před tabulí a za katedrou.

Testovní horečka

10. Kdybyste nebyla učitelkou, čím byste asi byla?

Jak už jsem říkala, lékárníci. Je to čistá, pomáhající profese.

11. Jaké země jste doposud navštívila?

Okolní evropské země, nejdál jsem se dostala do Egypta, kam jsem jako správný historický nadšenec musela za památkami.

12. Kde se Vám líbilo nejvíce? Proč? Kde naopak ne? Proč?

V každé zemi to bylo jiné. V Řecku jsem byla na poznávacím zájezdu a byla to historická smršť, Francii jsem navštívila s rodinou. Každé z míst bylo něčím zajímavé. V Paříži pro mě byla například překvapením přistěhovalecká čtvrť, kde jsme bydleli.

Vodník aneb Příběh plný nečekaných zvrátů a změn ve scénáři

Petra Rašovská

Bylo ráno 19. prosince a napětí houstlo. Třída 2.A nebyla nastoupena v plném počtu – co hůř, ten den měla být naše herecká premiéra a tři ze čtyř rolí byly bez svých herců. Pár dní před tím jsem byla pověřena úkolem naučit se roli dcery (Nany Kostorková) pro případnou alternaci kvůli její nemoci. Situace se znovu zamotala, když onemocněla i matka (Táňa Dlouhá). Původně jsem měla hrát roli dítěte (alternovala Nikča Lounová), které nic neříká, a najednou jsem se učila dva texty. A až to ráno jsem věděla s jistotou, koho budu vlastně hrát. Dcera přišla s napůl ztraceným hlasem, ale byla tu. Nahrazovala jsem matku, na kterou jsem se připravovala pouze den. Roli vypravěče (původně Wall Felcmanová) musela nahradit Sára Hlobilová. Přestože to byl text čtený, díky zastaralému jazyku to nebylo vůbec jednoduché. Aspoň že náš největší herecký talent (a zároveň hlavní postava, Vodník) došel v pořádku. I přes všechny problémy jsme podali solidní výkon a vzhledem k okolnostem jsme byli všichni i s paní učitelkou Machovou náležitě hrdí. Na představení vzpomínáme s úsměvem. Se smíchem vzpomínáme na scénu, ve které Vodník zabíjel svoje dítě odkopnutím jeho hlavy (děkujeme červenému balonu za perfektní zahrání této role). Zmínit musíme i naše kulisáře, návrháře cedulí, nápovědu za kulisou, sličnou děvu s cedulí (Kuba Héža) a osvětlovače. Ostatní byly výborná psychická podpora. Když to shrnu, jednalo se o inscenaci, na které se podílela celá třída a jiné třídy byly našimi diváky. I přes řadu problémů, výměn a změn v textu jsme se hluboce nadechli a šli do toho.

Češtinářský světlík

Milí čtenáři, v tomto češtinářském okénku si můžete přečíst zajímavá studentská zpracování proslovů. Pro vaši rekapitulaci, v řečnictví je podstatné být si stále vědom toho, že mluvíte k publiku a sledovat jeho reakce, řeč pak můžete pozměnit, zkrátit, doplnit řečnickou otázkou, komentářem k dění v publiku, změnou tempa řeči, úpravou volby slov.

Petra Rašovská

Přátelé, sešli jsme se dnes, abychom oslavili narození kotěte. Kdo by je nemiloval? Kolika lidem už přineslo štěstí a světlo do života? Když se to narodilo, bylo to takové malé nic, do hrsti se to vešlo. Ale i malé zvířátko může být velkým krokem pro lidstvo. Někteří z nás už neměli žádná důvod k radosti, dokud neviděli ten načechný malý zázrak! Kotě je něco jako klíč k radosti a míru. Nemáte, nebo nemůžete mít děti? Pořídte si koťátko! Chcete získat srdce sličné dívky? Pořídte si koťátko! Co by vás mohlo spasit a uchránit od válek? Koťátka! V nové kočičí generaci je naše budoucnost. V mnoha kulturách jsou kočky vnímány jako symbol štěstí a bohatství. Zkrátka, tam, kam anděl nemůže, nastrčí kotě. Tak buďme vděčnou oporou. Tak na koťátka třikrát zvolme „mňau“!

Sára Hlobilová

Drazí pozůstalí, Sešli jsme se zde, abychom uctili památku naší milované třídní knihy. Zemřela mladá, nepotrhaná a krásná. Její křidlové papíry byly olemovány královskou modří a na jejím hřbetu bylo zlatě vyryto „Třídní kniha“. Přátelé, nejděte prosím útěchu v tom, že žila sice krátký, ale přenádherný život. Největší radost jí dělalo, když chybělo hodně lidí. Měla tak popsané stránky, že by kdejaký formulář záviděl. Pojdme se za ni pomodlit! Nechť dojde míru a klidu. Navždy budeme vzpomínat na tu vždy usměvavou, veselou, krásnou jako dálné vlny moře, všemi milovanou třídní knihu. Pojdme ji teď uctít minutou ticha.

Filip Peřina

Milí přátelé, spolužáci a pozůstalí, Sešli jsme se zde, abychom oslavili nanebevzetí naší milované třídnice. Byla to ta nejhezčí, největší třídnice, ale hlavně to byla matka všech studentů. Sice jsem ji znal necelé dva roky, ale i za tu chvíli mi přirostla k srdci a myslím, že nejenom mně. Avšak za ty dva roky si také udělala spousty nepřátel, ať už kvůli docházce nebo omluvenkám. Je až k neuvěření, čeho jsou schopní někteří studenti. Nyní však dost o její tragické smrti, přátelé. Prosím pozvedněte pochodně, které máte před sebou a hodte je do jejího hrobu, ať můžeme dokonat tuto smutnou věc.

Adéla Válková

Milí pozůstalí, Jsme rádi, že jste se dnes s námi sešli u příležitosti posledního rozloučení s třídní knihou. Její život bohužel netrval příliš mnoho let, ale i ta tu krátkou dobu stihla prožít spoustu nádherných zážitků. Ráda poznávala nové lidi a získávala mnoho nových informací, které nebyly vždy pouze dobré, ke konci svého života se bohužel dostala ke špatným lidem. Ti ji neměli rádi, a tak se rozhodli s jejím životem skoncovat. Knihu roztrhali a spálili. My všichni na ni alem budeme s láskou vzpomínat.

Testovní horečka

Nikol Lounová

Milí milovníci zvířat, chtěla bych vám oznámit, že se nám do naší psí rodinky narodil další malý chlupatý přírůstek jménem Arnošt. Tímto ho srdečně vítáme na této planetě. Jaké by to na této planetě bylo bez trochy štěstí? Bez našeho Arnošta. Přátelé moji, radujte se za nás, že se nám na svět přihodila tahle malá rozkoš. Slibuji, že se o něho budu starat co nejlépe. Budu dělat vše, co je v mých silách. Budeme jako nerozlučná dvojka, jako Pat a Mat. Provolejme slávu novému štěněti!

Adéla Axmannová

Milí pozůstalí, Nastal den, kdy se musíme rozloučit s naší milovanou třídní knihou. Někteří z nás měli ke knize mnohem hlubší vztah, jelikož v ní byli častěji zmíněni. Jiní měli s knihou mnohem slabší vztah, ale i tak jsme rádi za vaši účast. Naše jedinečná třídní kniha žila celých tři sta dní! Prošla si dlouhou bolestivou výrobou, za což ji samozřejmě obdivujeme. Poté se dostala do rukou nezbedné třídy prvního ročníku, kde také zahynula. Prožili jsme s ní nekonečné zapisování školní docházky, nošení z třídy do třídy a také její záměrné schovávání. Tak věrně nám sloužila a čím jsme se jí odvděčili? Neznámý pachatel ji vyhodil rovnou ze třetího patra. Když kniha skončila v louži, bylo všem jasné, že její život je u konce. Zapsala se nám však do duše i srdce především v dobrém slova smyslu. Budeš nám chybět, kniho!

Školní ples

Vendula Svobodová

Jeden z největších zážitků v mém životě utekl rychlostí světla. To dokazuje, že tento večer se opravdu povedl. Všichni vypadali ohromně. Poznala jsem druhou tvář mých spolužáků a to tu, ve které vypadali jako princové a princezny. Vše se povedlo tak, jak jsme si představovali, dokonce to snad předčilo naše očekávání. Zkrátka – vše bylo ještě lepší než mělo ve skutečnosti být.

Josef Beneš

Jelikož to byl už můj druhý ples, musím říct, že byl mnohem lepší než ten první a velice jsem si ho užil, stejně jako ostatní a doufám, že pro nás všechny to byl jediný a nejlepší maturitní ples.

Tadeáš Měchura

Sál hotelu Flora se pomalu proměňoval v dějiště našeho pomyslného začátku konce a rozloučení se se školní docházkou a přípravě jejího završení maturitní zkouškou... Přípravy toho všeho nás občas stmelovaly, ale občas i rozhádaly. Výsledek byl ale famózní...

Kristýna Laschková – Veronika Hanslíková

Kapela jako skoro na každém plese nestála za nic, ovšem DJ byl super. A každý z nás si užil moment slávy, když si šel pro šerpu.

Diana Dieguezová

Stáli jsem na chodbě a čekali na naše vystoupení. Všichni jsme byli velice vystresovaní, ale panovala skvělá nálada. Všichni jsme se smáli, až bláznivě. Přišlo na řadu vystoupení, do kterého jsme dali srdce. Celý průběh našeho vystoupení si nepamatuji. Byla to euforie. Tancovali jsme jako jeden muž. Všichni jásali a užívali si to.

Testovní horečka

Ze života školy

Testovní horečka

Ze života školy

